

Kjell Höglund

"SLUTSTRID"

Visit "[SLUTSTRID](#)" on MotoLyrics.com

Jag hade ridit hela dagen och min häst var trött
mårkret hade fallit på
skogarna var djupa och himlen gick i rött
och bergen var kvällningsblå
jag kom fram till en gåstgivargård
ritten hade varit hård

Jag steg in i gåstgivargårdens skänkrum
och möttes av en misstänksam man
hans ågon var skrämmande, han var radd för
något
det var något i hans blick som brann
brann gjorde också en brasa i en spis
jag bad om ett rum till ett billigt pris

Jag ställde in min häst under tak över natten
i sällskap med en ko och en katt
hästen fick en filt, och foder och vatten
vi pratade om ditt och datt
det var sommar, men ruggigt och kallt
och folket i trakten svalt

När jag kom in hade gåstgivaren dukat fram
vad huset kunde för
det var ost och öl, det var bröd och potatis
kätt stod inte att för
det var kristid och ont om mat
det gick rykten om krig och hat

Gästgivaren berättade att uppe vid gränsen
hade underliga typer synt till
det var skygga figurer i trasiga kläder
som skyndade förbi av och till
det betydde inte gott, det hade alla förstätt

Folk dog i en okänd sjuka
hans egen son hade dött
stämningen var bister, det låg något i luften
och själv var han gammal och trött
han orkade inte vara beredd
han orkade bara vara radd

SÅ¥ frÅ¥gade han varifrÅ¥n jag kom och vad jag ville
och vad jag hade sett och hÅ¶rt
jag kunde inte sÅ¥ja som de verkligen lÅ¥g till
dÅ¥ hade allting varit fÅ¶rstÅ¶rt
jag sa att jag bara reste runt
jag hÅ¶rde sjÅ¥lv att det lÅ¥t tunt

Men han lÅ¥t sej nÅ¶ja, han ville inte snoka
han gick fÅ¶r att ordna mitt rum
jag satt och lÅ¥t tankarna fara i krokur
jag satt dÅ¥r med ryggen i krum
ni kanske vet hur det kÅ¥nns
nÅ¥r alla tecken stÅ¥mmer Å¶verens?

Jag tÅ¶mde min Å¶l och gick upp pÅ¥ mitt rum
och la mej och somnade in
jag vaknade av att jag frÅ¶s sÅ¥ fÅ¶rbannat
och dÅ¥ jag Å¥r rÅ¥dd om mitt skinn
tog jag pÅ¥ mig en trÅ¶ja till
men plÅ¶tsligt stod jag still

Jag hÅ¶rde lÅ¥gmÅ¥lda rÅ¶ster nere pÅ¥ gÅ¥rden
och skrapet av hovar i natten
snabbt fick jag pÅ¥ mej mina fattiga paltor
och tryckte pÅ¥ mej hatten
lÅ¥pparna kÅ¥ndes torra
jag hÅ¶rde hundarna morra

Jag tog mej ut pÅ¥ taket och sÅ¥g mej omkring
mÅ¥nen stod fet som en ost
lÅ¥ngt bort i fjÅ¥rran skrek en rÅ¥v
och vinden lÅ¥g pÅ¥ frÅ¥n nordost
jag hasade upp pÅ¥ nocken
vinden rev mej i rocken

Jag hÅ¶rde hur min fiende gormade och skrek
han hade fÅ¶ljt mej i trettio Å¥r
det hade varit kattens och rÅ¥ttans lek
han hade aldrig tappat mitt spÅ¥r
och nu lÅ¥g jag verkligt illa till
sÅ¥ja vad man vill

Jag hÅ¶rde hur dom sÅ¶kte igenom mitt rum
och hur gÅ¥stgivarn bad och grÅ¥t
det lÅ¥t som om dom letade igenom tum fÅ¶r tum
jag kÅ¥nde mej som fisken i ett nÅ¥t
jag fÅ¶rstod att hela gÅ¥rden var bevakad
hÅ¥r blev man bÅ¥de klippt och rakad

DÅ¥ fick jag syn pÅ¥ ett takfÅ¶nster ner till mitt rum

jag kröp fram och tog mej en titt
min fiende stod mitt i rummet och r t
han var klädd helt och hållet i vitt
hans tr lar kr lade i stoftet
och själv var jag tomte på loftet

Plötsligt beslöt jag att ta tjuren vid hornen
jag hade ingenting att förlora
jag hoppade rakt genom fönstret ner i rummet
och glasskärvor yrde kring skorna
blödande f ll jag i golvet
bländad av skräck och vanvett

Där låg jag i blod och glas och gr t
som ett ensamt litet barn
nu var cirkeln äntligen sluten så tät
att jag låg i min fiendes garn
långsamt h jde jag blicken
för den sista elektriska kicken

Min blick gled upp för ett byxben så vitt
som årets första snö
det kändes som om jag svävade fritt
och jag visste att jag skulle då
så s g jag min fiendes anletsdrag
och Herre min Gud, det var jag!

Det var jag, det var jag, det var verkligen jag!
Jag tittade som i en spegel
det var jag som stod där i vit kostym
och med mungipor fulla av dregel
det var min egen lägre natur
det var den del av mig själv som är djur

Jag reste mej långsamt på darrande ben
för den sista slutliga striden
ett envig på liv och död och jag visste så väl
att det var på tiden
att slåss mot andra  r lätt
det  r ett rasande enkelt sätt

Men att ta sej själv på blodigt allvar
 r det svåraste av allt
det  r när man försöker leva som man lär
som det verkligen börjar blåsa kallt
du ser grandet i din broders  ga.
din egen bjälke bekymrar dej föga

Det onda i världen  r andras fel
själv är du ren och vit
du står på den rätta sidan där det

inte finns någgon ondska och skit
du är god, du har rätt, du är bäst
det är dom andra som sprider pest

Men kan det verkligen vara så grant
att du själv räskar vara perfekt
att det som du tror på är alldeles sant
och allt annat är helt defekt
varför är just du så duktig
blir din panna aldrig fuktig?

Men hållgmod gör följande fall, min väpn
och ansvaret faller tungt
det ruttnar en dödande kropp i din buk
fast du just nu simmar lugnt
och följ eller senare är det din tur
att motta din lägre natur

En kväll när du väntar det minst av allt
ska det knacka på din dörr
du öppnar med en grogg i din hand
som du gjort så ofta följ
där ute står Mr. Hyde
och äntligen blir du skraj

Din grogg faller ur din kraftlösa hand
och du slickar dej matt om munnen
nu är det du som ska slässa följ ditt liv
din utmattade tid är följrunnen
nu hjälper inga protester
nu hjälper varken blicker eller praxster

Du är ensam, nu i din sista kamp
med din egen hand kring din strupe
nu finns ingen hjälp, ingen nåd följ din själ
och den sista kulan är följrlupen
du är ensam i ingenmansland
och det droppar blod från din hand...

Visit [Kjell Höglund](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.